

إسلامنا هو هويتنا

01.09.2004 - 01.12.2004

Godina 1, broj 3

Cijena 1€

*"Á ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji
dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam, doista, musli-
man!'" Sura Fussilet, ajet 33*

Informativni bilten džemata Hidžra

El-Asr

Izdvajamo:

Bilal r.a.

Slijedjenje sunneta

Bolest slabljenja
imana

Sudnji dan

Imam Buharija

Sadržaj

Vrijednost ramazanskog posta	2
Imam Buharija	3
Islam i nauka	4
Izbor knjiga	5
Zena Muslimanka	6
Bilal r.a.	7
Provjerite svoje znanje	8
Sudnji dan (Hutba)	9
Slijedjenje sunneta (I)	10
Slijedjenje sunneta (II)	11
Bolest slabljenja imana (I)	12
Bolest slabljenja imana (II)	13
Internet & reklame	14

Vrijednost ramazanskog posta i njegovo ispravno poimanje

Cijenjena i uvazena braco i sestreci, priblizio nam se casni mjesec i velika svecanost u kojoj Allah, dz.s., umnozava nagradu za uradena djela, obilno daruje i otvara vrata dobra svakom onom ko zudi za dobrom. Mjesec natkriven Allahovom miloscu sa sobom donosi oslobadanje velikog broja ljudi od dzehehennemskih okova. Ako malo prelistamo stranice hadiskih zbirki u kojima je sabrano svjetlo Poslanicke riznice, uocit cemo mnogobrojne hadise koji potvrduju ovo sto smo rekli i na upecatljiv, ubjedljiv i primamljiv nacin pozivaju ljude ka riznicama dobra, sreće i milosti koje posjeduje njihov Gospodar.

Hadisi o Ramazanu

Hadis Ebu Hurejre u kome se navodi da je rekao Poslanik, s.a.v.s.,: "Rekao je Uzviseni Allah: "Svako djelo koje uradi sin Ademov, pripada njemu, osim posta koji pripada Meni i Ja za njega posebno nagradujem." Post je zastita covjeku. Onaj ko bude postio, neka se cuva snosaja (polnog odnosa), i svega onog sto vodi njemu i neka se ne prepire. Ako ga neko bude grdio (psovao) ili htio zapoceti kavgu sa njim, neka kaze: "Ja postim." Tako mi Onoga u cijoj je ruci Muhammedova dusa, zadah iz usta postaca ce biti ljepsi kod Allaha na Sudnjem danu od mirisa mosusa. "Postac ima dvije radosti: kada se iftari, raduje se iftaru, a kada susretne svoga Gospodara, raduje se svome postu" (Buhari, 4/152 br. 1904, Muslim 2/807 br. 1151). Rijeci Poslanika, s.a.v.s.,: "Kada nastupi prva noc ramazana, sejtani i nepokorni dzini, bivaju povezani u okove, pozatvaraju se sva vrata Dzehehenna i pootvaraju se sve dzennetske kapije." Svake noci ramazana doziva neko od Allahovih glasnika: "O ti koji zudis za dobrom,

pohrli, a ti koji zudis za zlom, zastani. Svake noci Allah, dz.s., iskupljuje (oslobada) neke od Svojih robova od dzehehennemske vatre" (Tirmizi br. 677, Nesai br. 2107, Ibn Madze br. 1643. Sejh Nasirudin el Albani ocijenio je ovaj hadis dobrim u Sahihu-Dzami'u br. 759).

Rijeci Poslanika, s.a.v.s.,: "Post i Kur'an ce se zauzimati na Sudnjem danu za covjeka. Reci ce post: "Gospodaru! Ja sam ga sprijedio od hrane i prohtjeva u danima ramazana, zato mi dozvoli da se zauziram za njega" (Imam Ahmed u Musnedu tom II, 174 str. a sejh Albani ga je ocijenio ispravnim u Sahihul-Dzamiu' 3882).

Rijeci Poslanika, s.a.v.s.,: "Sedam je dijela kod Allaha, dz.s. Dva od njih su obavezujuca (zahtijevajuca), dva donese jednostruku nagradu (kaznu), jedno se nagraduje desetostruko, jedno sedamstostruko, a za jedno se daje nagrada ciju velicinu zna samo Allah, dz.s. Sto se tice djela koja su obavezujuca ona su: iskreno obozavanje Allaha i nepripisivanje Allahu druga. Onaj ko sretne Allaha sa iksrenim ibadetom i ne bude Mu pripisao sudruga, obavezan mu je Dzennet, a onaj ko Ga sretne nakon sto Mu je pripisao sudruga, obavezan mu je Dzehehennem. Djela koja donose jednostruku nagradu (kaznu) su: lose djelo i namjera da se uradi dobro djelo. Onaj ko uradi lose djelo, bit ce kaznjen jednostruko, i onaj ko naumi uraditi dobro djelo, pa ga ne uradi, bit ce nagrađen jednostruko. Onaj ko uradi dobro djelo, bit ce nagrađen desetorostruko, a onaj ko udijeli imetak na Allahovom putu, bilo dinare bilo dirheme, imat ce sedamstostruko nagradu. A sto se tice djela ciju nagradu ne zna niko osim Allah, to je

post" (Ahmed tom IV, 345-346 str., Bejheki u Su'abul-Iman tom VII, 198 str., Ibn Hibban u Sahihu tom VIII, 17 str., Hakim tom II, 87 str., lanac prenosioca ovog hadisa je vjerodostojan, kao sto se navodi u Mudzme'uz-Zevaid tom I, 21 str.).

Odnos ljudi prema Ramazanu

U svome odnosu prema ramazanu ljudi se mogu podijeliti na nekoliko vrsta:

- Oni koji docekiju ramazan sa velikom nestrpljivoscju, osjecaju veliku radost u njemu i natjecu se u cinjenu razlicitih vrsta ibadeta (dobrovoljnog namaza, sadake, savjetovanja, spominjanja Allaha, učenje Kur'ana i sl.). Uzor ovoj skupini je Poslanik, s.a.v.s., za kojeg kaze Ibn Abbas, r.a.,: "Poslanik, s.a.v.s., je bio najdarežljiviji covjek, a njegova darežljivost posebno se isticala u ramazanu kada se sretao sa Dzibrilom. Dzibril mu je dolazio svaku noc i on je pred njim ucio Kur'an. U vrijeme susreta je bio darežljiviji od blagog povjetarca" (Buhari).

- Oni koji docekiju i isprate ramazan bez ikakve posebne promjene. Ramazan na njih ostavlja slab uticaj i ne povećava se njihova zelja za dobrom i natjecanjem u njemu. Nema sumnje da ova vrsta ljudi propusta veliku priliku, jer dobra djela dobijaju na vrijednosti u posebnim vremenskim periodima, a jedno od tih vremena je vrijeme mjeseca ramazana.

- Oni koji znaju za Allaha samo u ramazanu. Kada nastupi ramazan vidis ih kako padaju Allahu na sedzdu, odlaze u dzamiju, izbjegavaju odredene javne grijehe (koje obicno rade), kao sto je pijenje alkohola, uzimanje kamate, prevara u trgovini, zakidanje ljudskih prava, a

ramazan, vidis ih kako se zurno vraćaju svim ili većini grijeha, koje su ostavili u toku ramazana.

Rekao je Imam Ahmed i Fudajl ibn Ijjad za ovakvu vrstu ljudi: "Lis li su ljudi koji znaju za Allaha samo u ramazanu. Porucujemo takvima da na taj nacin sami sebe varaju, pozivamo ih da se oslobode sejtanskih okova sacinjenih od lazni obecanja i rijeci i da iskoriste zelju (volju) koja se kod njih pojavila u ramazanu, za iskreno pokajanje i ostavljanje grijeha i nepokornosti Allahu, dz.s., a Allah je Taj koji prasta i prima pokajanje. Kaze Allah, dz.s.,: "Ja prastam onome koji se pokaje, uzvjeruje, pocne raditi dobra djela, a zatim ustraje u tome" (Kur'an, Ta ha:82).

- Oni koji ostavljaju hranu i pice, a ne ostavljaju ono sto je puno bitnije, tj. grijeha. Mogu slobodno reci da veliki broj postaca ulazi u ovu skupinu i da je glavni razlog tome neispravno poimanje ramazanskog posta. Post je propisan da bi ljude odvratilo od grijeha i poroka i da bi ih navikao na plemenite osobine kao sto su lijepo ponasanje, ustrajnost, strpljivost i saosjecanje sa drugima, a ne da bi ispitao ljudske sposobnosti za ostavljanjem hrane i pica. Potvrdu za ovu konstataciju nalazimo u rijecima Allaha, dz.s.,: "Propisuje vam se post kao sto je propisan onima prije vas ne bi li ste se grijeha sacuvali" (Kur'an, El Beqare:183), i rijecima Poslanika, s.a.v.s.,: "Allahu nije potrebno da covjek ostavlja hranu i pice ako nece ostaviti lazno svjedocenje i rad po njemu i vrijedanje drugih ljudi" (Buhari). **Semir Imamovic**

Imam Buharija, rahmetullahi alejhi

Hafiz bin Adijj je rekao: "Čuo sam nekoliko bagdadskih šejhova da kažu: Došao je imam Buharij u Bagdad i to su čuli učenjaci hadisa, te su se dogovorili da testiraju njegov stepen hifza. Pripremili su se za to odabравši 100 hadisa čije su senede (lance prenosioca) i metnove (tekstove hadisa) ispremetali, davši ih desetorici ljudi koji će ih citirati pred imamom. Svaki od njih, jedan za drugim citirao je po deset hadisa i poslije svakog Buhari je rekao "Ne znam za taj hadis".

Njegovo porijeklo

Imam Buharija se rodio u petak 12. ševvala 194 h.g. U ranom djetinjstvu posvetio se hifzu Kur`ani Kerima, a zatim mu je došlo nadahnuće od Milostivog Gospodara da uči hadise napamet. To se desilo kada je imao deset godina i veoma brzo se počeo družiti sa učenjacima hadisa u gradu Buhari.

Poslije godinu dana došla je do izražaja njegova nadarenost i počinje ispravljati greške svojih učitelja. Napamet je naučio knjige dvojice cijjenjenih imama. Abdullaha bin Mubareka i Vaki` ibnul Džerraha na napunivši ni 16 godina.

Naučno putovanje

Svoja duga i mukotrpa putovanja od hiljade kilometara imam Buharij je započeo svojim putovanjem na hadždž 210 h.g., kada je i ostao u Mekki slušajući učenjake hadisa i drugih islamskih znanosti. Zatim je počeo obilaziti značajne centre poput Nejsabura, Basre, Kufe, Bagdada, Damaska, Hamsa, Egipta i dr.

Njegovi učitelji

Imam Buharij je rekao: "Zapisivao sam od hiljadu i osamdeset učenjaka, svi su oni bili učenjaci hadisa i svi su govorili da se iman sa djelima povećava i smanjuje." Imam Buharij se najviše okoristio od: Imam Ahmeda bin Džemila, Jahja bin Maina, Kutejbe bin Se`ida, Atij ibnul Medini, Ishak bin Rahavijje i Ebu Bekr bin Ebi Šejbe.

Njegova sposobnost hifza (učenja napamet)

Hafiz bin Adijj je rekao: "Čuo sam nekoliko bagdadskih šejhova da kažu: Došao je imam Buharij u Bagdad i to su čuli učenjaci hadisa, te su se dogovorili da testiraju njegov stepen hifza. Pripremili su se za to odabравši 100 hadisa čije su senede (lance

prenosioca) i metnove (tekstove hadisa) ispremetali, davši ih desetorici ljudi koji će ih citirati pred imamom. Svaki od njih, jedan za drugim citirao je po deset hadisa i poslije svakog Buhari je rekao "Ne znam za taj hadis". Kada su svi završili sa citiranjem, imam Buharij se okrenuo prvom i rekao mu: "Prvi hadis koga si citirao, rekao si to i to, a njegov tačan redoslijed glasi ovako, zatim je to uradio i sa ostalim, sve dok nije sve hadise poredao onako kako treba. Poslije ovoga su svi prisutni potvrdili njegovu nadnaravnu moć za hifzom i priznali njegovo pravo i prioritet da bude imam u hadisu i nauci uopšte."

Njegov drug Hašid je rekao: "Buhari je skupa sa nama slušao učenjake Basre ne zapisujući ništa, tako su prošle dvije sedmice, pa smo ga mi ukorili radi toga. On nam je rekao: "Vi ste me oštro ukorili, pa pročitajte mi ono što ste vi zapisivali. Mi smo mu pročitali hadise čiji je broj prelazio 15 000, a on ih je potom sve citirao napamet, tako da smo mi svoje knjige koje smo pisali korigovali na osnovu njegova pamćenja."

"Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovom putu poginuli! Ne, oni su živi i opskrbljeni su kod Gospodara svoga."

"Radosni su zbog onoga sto im je Allah od dobrote svoje dao, i veseli zbog onih koji im se još nisu pridružili, za koje nikakva straha neće biti i koji ni za čim tugovati neće"

Ali Imran

169-170

“Vidjeli smo one koji su, radeći za onaj svijet imali i ovaj, ali nismo vidjeli da je bilo ko radeći za ovaj svijet imao i onaj”.

Hassan El-Basri,
rahmetullahi alejhi

Svakom od vas dali smo zakon i pravac, a da je Allah htio, On bi vas sljedbenicima jedne zajednice ucinio. Jer On hoće da vas iskusa onim sto vam propisuje! Zato se natjecite da jedni druge u dobrima preteknete! Allahu cete se svi vratiti.

[Prevod znacenja, 5:48]

Islam i nauka

Nastavak is proslog broja

Pogledajmo savremena naučna dostignuća iz ovog polja koja tek danas potvrđuju ono što je rečeno u Kur'anu prije hiljadu i četiri stotine godina. Allahovo obećanje se ispunilo: "Pokazat ćemo im naše znakove (u onome što je najdalje od njih), u kosmosu." Kaže o tome Uzvišeni Allah: "Sve u kosmosu plovi" (Sura Jasin: 40). A do otkrića da se u svemiru sve kreće došlo je tek krajem sedamnaestog stoljeća. Kada se vratimo u historiju naći ćemo da je crkva spaljivala naučnike zbog toga što su govorili: "Zemlja se kreće." To je zato, jer je crkva svoje vjerovanje zasnivala na pogrešnim podacima koje su crpili iz iskrivljenih vjerskih izvora. U vrijeme objave Kur'ana nije bilo moguće čovjeku da kaže: "Sve se u kosmosu kreće." Je li neko prije išao u kosmos da zna da se sve kreće u njemu i da li je imao mogućnosti da to istražuje, ili je imao teleskope?! Pogledajmo sada dva važna ajeta koja bi se mogla odnositi na orbite Sunca i Mjeseca: "(Allah) je stvorio noć, dan, sunce i mjesec". Svako od (njih) pomjera se po vlastitoj putanji svojim vlastitim kretanjem" (Sura Enbija: 33). "Niti sunce može dostići mjesec, niti noć preteći dan. Svako od njih pomjera se po jednoj putanji svojim vlastitim kretanjem" (Sura Jasin: 40). Ovdje se ukazuje na jasnu činjenicu; postojanje orbita za Mjesec i Sunce a učinjena je i aluzija na pomjeranje ovih tijela u prostoru vlastitim kretanjem. U naše doba veoma je rašireno shvatanje da se Mjesec okreće oko Zemlje sa periodom od 29 dana. Postojanje sunčeve orbite

teže je shvatljivo, obzirom da smo naviknuti da smatramo kako je naš sunčev sistem organizovan oko njega. Da bi se shvatili ovi kur'anski ajeti, treba razmotriti položaj Sunca u našoj galaksiji i, prema tome, pozvati se na poimanje moderne nauke. Naša galaksija sadrži znatan broj zvijezda koje su raspoređene po jednom kolutu koji je gušći u centru nego na periferiji. Tu Sunce zauzima položaj udaljen od centra koluta. Budući da se galaksija okreće oko sebe sa svojim centrom kao osovinom, proizilazi da se Sunce okreće oko tog istog centra po kružnoj putanji. Moderna astronomija izračunala je njene elemente. Shapley je 1917. procijenio da je Sunce udaljeno od centra galaksije 10 kiloparsea, što u kilometrima približno odgovara brojki 3 uz dodatak 17 nula. Da bi se posve okrenuli oko sebe galaksiji i Suncu je potrebno otprilike 250 miliona godina, Sunce se pomjera sa približnom brzinom od oko 250 kilometara na sahat. Takvo je orbitalno kretanje Sunca koje objavljuje Casni Kur'an prije 14 stoljeća, a čije je postojanje i koordinate pokazala moderna astronomija (preneseno iz knjige "Biblija Kur'an i nauka" od Maurice Bucaillea). Među ovim čvrstim dokazima, koje nam Allah s.w.t. spominje iz područja astronomije je i opis kako će nastupiti uništenje

svijeta. Kaže Uzvišeni: "I kad se planete raspadnu" (Sura Infitar: 2); "I kada se zvijezde ugase" (Sura-Murselat: 8). Tačno Allah s.w.t. spominje razliku između planeta i zvijezda. Smrt planete znači njeno raspadanje, a smrt

zvijezde znači njeno gašenje. "I kada se planete raspadnu"; "I kada se zvijezde ugase", izgube svoj sjaj. Pogledajmo što kaže poznati astrofizičar Hans Rau u svojoj knjizi "Sunčeva energija": "Svake godine nestaju dva tuceta zvijezda ili zbog eksplozije ili zbog raspadanja ili zbog utroška ukupne količine vlastite vodikove mase. Što god zvijezde troše više vodika, to više gube na gustoći, dok im svjetlosna snaga opada". Jasno je da opadanje svjetlosne snage, u stvari, znači gašenje zvijezde što dokazuje zapanjujucu preciznost kur'anskog teksta. Kaže Allah, dželle šanuhu, u Kur'anu: "I stvorili smo vas u parovima" (Suretun-Nebe¹: 8) i kaže: "Sve što smo stvorili ima svoj par, da bi ste pouku iz toga crpili" (Suretuz-Zarijat: 49). Samo Onaj koji je sve stvorio i nije stvoren, On nema svoga para. Sve drugo u prirodi mora imati svoj par. Bilo da je to pozitivan i negativ, muško i žensko, tama i svjetlo, dobro i zlo... "Uči, (čitaj, proučavaj) u ime Gospodara tvoga koji stvara", (jer život niko ne može dati osim Allah). "Stvorio je čovjeka od onog što se zakvači" (Suretul-Alek:1-2). Što u vezi ovog kaže dr. Bucaille: «Smještaj oplođenog jajeta vrši se na preciznom mjestu ženskog genitalnog aparata; ono silazi kroz jajovod u matericu i ugnijezdi se u tijelu gdje ne oklijeva da se doslovno zakvači umećući.

Islam i nauka (nastavak)

jajovod u maternicu i ugnijezdi se u tijelu gdje ne oklijeva da se doslovno zakvaci umecuci se u sluz, u mišić. Riječ "zakvači" posebno izaziva pažnju, no to je doslovni prijevod arapske riječi "alaka", što još znači pripojiti se, umetnuti se. To je prvi stadij ljudskog razvoja u majčinoj utrobi. I ne postoji mogućnost da se vidi taj prvi stadij osim posebnim elektronskim mikroskopima. To je još jedan dokaz više današnjim generacijama, i onima koji dolaze poslije, da je Islam istina i da je objava od Allaha Uzvišenog.

Bilogija

Kaže Uzvišeni Allah, dželle šanuhu: "O ljudi, dajte vam se jedan primjer pa ga poslušajte; doista oni koje vi obožavate mimo Allaha nikada neće moći stvoriti ni jednu mušicu, makar se svi radi nje sakupili" (Suretul-Hadždž: 73) Kur'anski izraz obuhvata sve ono što ljudi obožavaju i slijede mimo Allaha, bilo da su to razni sistemi, ili nepravedni vladari, niko od njih neće moći do Sudnjeg dana stvoriti ni najmanju mušicu, makar se svi naučnici sakupili, jer život daje samo Allah i On je jedini dostojan da se obožava. Nema te nauke koja može dati život. Pa i najmanje zrno pšenice za koje znaju od čega se sastoji nisu u mogućnosti da ga sastave te da nakon stavljanja u zemlju proklija. Života nema. Dakle, život jedino Allah daje. "A ako im ta mušica uzme nešto, nikada to od nje vratiti ne mogu". (Suretul-Hadždž: 73) Šta znače ove riječi? Nisu ljudi prije znali šta to znači, ali danas se otkriva. Mušica kada hoće da uzme svoju hranu dođe na nju i iz sebe izbacite tekućinu (kiselinu) koja tu hranu "svari" prije nego što je uzme u svoje tijelo. Dakle, ona uzima gotovu

obrađenu hranu u svoje tijelo. Također su naučnici utvrdili da bol od ugriza komarca (grize samo ženka) ne potječe, u stvari, od samog ujeda već od tečnosti koju komarac miješa sa krvlju da bi se spriječilo grušanje. Kada govorimo i kazujemo ove ajete naučnicima, oni kažu: "Zar je moguće da to čovjek kaže prije 1400 godina, u vrijeme kada su svoju živu djecu zakopavali i nemilice ubijali jedni druge? Zar je moguće da to čovjek kaže"? Odgovor je: "Nije moguće". To je samo Allahova objava. Proučavajući i učeći biologiju, sjećam se srednje škole, kada jedan od naših profesora reče: Zna li zašto se u Kur'anu kaže za pauku; "Ženka pauka koja napravi svoju mrežu". Zašto "ona", napravi tu mrežu, (a pauk u arapskom jeziku je muškog roda kao i u našem jeziku). Ljudi nisu znali o čemu se radi. Danas se otkriva i dokazuje da paukovu mrežu ne može napraviti mužjak već samo ženka, i zato Allah, dželle šanuhu, kaže "ona koja pravi tu mrežu". Tako Kur'an pruža dokaz ljudima kojeg treba da prihvate i priznaju. "Oni koji mimo Allaha zaštitinike uzimaju slični su pauku koji sebi isplete kuću, a najslabija je kuća, uistinu, paukova kuća, da oni samo znaju!" (Suretul-Ankebut: 41)

Geologija

Ako pogledamo oblast nauke koja istražuje zemlju, vidjet ćemo i tu mnoge dokaze. Naučnici u ovoj oblasti također imaju dokaz i potvrdu istinitosti dini-Islama. Danas učenjaci kažu da je Zemlja u svojoj utrobi pokretljiva i nestabilna. "Zar mislite da ste sigurni da Onaj koji je na nebesima (Onaj koji je iznad vas, i koji vama vlada) vas neće u zemlju utjerati, vidjeli biste onda kako se kreće."

(Suretul-Mulk:16) I kaže Uzvišeni: "Zar vam nismo učinili zemlju prostirkom?" (Suretun-Nebe': 6) Onom po kojoj vi hodate i živite, što znači da u prvo vrijeme ona nije bila takva, pa je Allah dao da se stvrdne i očvrstne. Bila je pokretljiva masa. Odakle ovi dokazi? Sve nauke danas kada bi se iskupile, ne mogu da se porede sa Kur'anom. I tako do Sudnjeg dana. Prostirka na koju se aludira je vjerovatno zemljina kora ili ljuska, skrutnuta ljuska koja je vrlo tanka, od nekoliko kilometara do nekoliko desetina kilometara najviše, dok je polumjer Zemlje nešto veći od 6000 kilometara. Ispod ove kore su niži slojevi zemljine kugle koji su veoma vrući, tečni i neprikladni za bilo koju vrstu života (podatak je iz "New Standard Encyclopedia", izdanje 1972). Mi poručujemo: "Nemojte se boriti protiv Islama i muslimana iz obične mržnje, samo zato što su to muslimani, i što je to Islam. Ako imate druge dokaze iznesite ih pred ljude ako istinu govorite. Nemojte samo laži izmišljati i iskrivljavati stvari. Naša ulema i intelektualci zatvarani su i protjerivani samo zato što su govorili istinu o Islamu i Kur'anu, zato što su htjeli da osvijeste naš muslimanski narod. Zato što su govorili iste ove riječi i htjeli da ih prenesu ljudima, da njihovo vjerovanje ne bude slijepo slijedenje i ništa više, jedan dio neobavezne kulture, pa da ih na taj način može svako iskoristiti i zloupotrijebiti. "I učinili smo planine stubovima" (kao stubovi koji imaju ulogu učvršćenja Zemlje, tačno na određenom mjestu, u potrebnoj količini, visini, jačini...) Brda i planine koje imaju svoj korijen, su kao stubovi koji drže jednu zgradu.

Nastavit ce se inšAllah

Izbor knjiga koje mozete nabaviti kod nas

Ovo je knjiga Knjiga tevhide i izvor radosti pravovjernika u realizaciji poziva vjerovjesnika i poslanika od šejha Abdurrahmana b. Hasana b. Muhammed b. Abdul-Vehhab

Za svaku bolest postoji lijek Hvala pripada samo Allahu... U Buharijevom Sahihu je zabilježen hadis koji Ebu Hurejre prenosi od Bozijeg Poslanika s.a.v.s. koji glasi: "Allah nije spustio bolest, a da za nju nije dao i lijek" (Buhari)

Žena muslimanka

Iz knjige: Dragulji iz riznica islamskog prava, od autora Semira Imamovica

Prenosi Abdullah ibn Abbas od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: "Neka se čovjek ne osamljuje sa ženom strankinjom, osim u prisustvu njenog mahrema. Neka žena ne putuje osim sa mahremom. Čuvši to, neki čovjek upita: 'Allahov Poslanice! • Moja žena je otišla sama na hadždž, a ja sam, kao što vidiš, u borbi na Allahovom putu.' Idi i obavi hadždž sa svojom ženom" - naredi mu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.'

Hadis upućuje na zabranu putovanja žene bez mahrema, sa više aspekata:

- jasna zabrana putovanja, koja se uzima iz riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Neka žena ne putuje bez mahremal";

- naredba Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ovome čovjeku da napusti borbu na Allahovom putu, koja mu je bila vadžib, a poznato je da se vadžib može ostaviti samo zbog drugog vadžiba, nikako radi nečega što je pohvalno

- supruga ovoga čovjeka je bila u društvu ashaba i ashabijki - najboljem i najsigurnijem društvu - a i pored toga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je naredio da je sustigne i obavi hadždž sa njom. Ovim ujedno odgovaramo učenjacima koji su dozvolili da žena putuje u skupini povjerljivih žena muslimanki.

Potreba žene za mahremom na putovanju je očita i jasna, ne treba iznositi neke posebne dokaze za to. Između ostalog, postoji mogućnost da se razboli se, izgubi novac, bude napastovana od strane grješnika i nasilnika, izgubi se zbog nepoznavanja mjesta i si. Većina islamskih pravnika - hanefijski, hanbelijski i šafijski mezheb - zahtijeva da mahrem bude punoljetan, jer je cilj

uvjetovanja mahrema zaštita i čuvanje žene, maloljetna osoba nije u stanju da se brine o sebi, a kamoli da se brine o drugom.

Hadisi

Ebu Hurejre r.a. prenosi da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "Najpotpuniji iman je onoga vjernika koji se najljepše ponaša, a najbolji među vama su oni koji su najbolji prema svojim ženama".

Tirmizi

Ebu Hurejre r.a. prenosi da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "Žena je kao rebro, ako ga htjednes ispraviti, slomit ces ga, a ako se koristis njime, ono ce ti koristiti, iako je krivo".

Muttefekun alejhi

Dzamija u Japanu

Bilal Ibn Rabaah, r.a.

Bilal r.a. bio je Makanski rob, porijeklom iz Abesinije (Etiopija). Njegov vlasnik, jedna nehumana osoba, Umejah ibn Halaf ga je mnogo zlostavljao i cesto ga tjerao da radi do iznemoglosti. I pored teskih i iscrpljujucuh poslova Bilal bi dnevno dobio samo saku datula i nesto vode. Bilal je prvi put cuo za Islam i Muhammeda s.a.v.s. tokom razgovora koji je vodio njegov gazda sa ostalim mekanskim glavesinama, prvacima kufra i idolopoklonstva. Nedugo poslije toga Bilal je cuo Ebu-Bekra r.a. kako prica o Islamu i jednakosti mudju ljudima koje Islam pruza. Govor Ebu Bekra Es-Siddika je ostavio veliki utisk na Bilala, zbog cega je on - bez imalo dvoumljenja - krenuo sa Ebu Bekrom i pred Poslanikom Muhammedom s.a.v.s. izgovorio sehadet. Ovim cinom, Bilal je bio sedma osoba koja je presla na istinsku Allahovu vjeru, Islam. Bilal je od strane svog gazde svirepo kaznjen za prelazak na Islam. Umejah je pobijesnio kad je cuo tu vijest. Kao jedan od ostrih protivnika Islama i Poslanika s.a.v.s. Umejah je odlucio da se na okrutan nacin osveti Bilalu. Uslijedila su mucenja do iznemoglosti. Umejah je tjerao Bilala da u užareni pustinjski pijesak zabada svoje izmuceno lice. Medjutim, Bilal niti jednog trenutka nije poklekao, nego je ostao vjeran dini-Islamu. Ta Bilalova odlucnost i sabur su njegovog gazdu dovodila do ludila. Umejah bi zatim naredio da se jedan ogroman kamen stavi na Bilalova prsa, i u tom stanju je tjerao Bilala da se odrekne Islama i Muhammeda s.a.v.s. i da se vrati u idolopoklonstvo. I pored svih mucenja muminsko Bilalovo srce je ostalo postojano i nije pokleklo ni jednog jedinog trenutka. Iscrpljeno Bilalovo tjelo se naprezalo a hrapavi i drhtavi glas je ponavljao: "Ahadun ahad " (On je Jedan). Mucenja su trajala danima, ne samo Bilala vec i svih ostalih mekanskih robova kao i male skupine muslimana. Jednog dana je Ebu Bekr - Allah mu se smilovo- vidio uzasne prizore mucenja Bilala, pa je zamolio njegovog gazdu da prestane sa mucenjem, ali ovaj to drsko odbi. Ebu Bekr zatim izvadi veliku svotu novca i zamoli Umajah-a da mu proda Bilala. Umejah zatrazi mnogo novca - u nadi da sto vise zaradi i potrosi u dunjalucke strasti - a Ebu Bekr, koji se ni jednog trenutka nije dvoumio, brzo pristade na ponudenu cijenu i kupi Bilala. Potom su Ebu Bekr i Bilal otisli do Poslanika s.a.v.s. i Ebu Bekr izjavi da pusta Bilala na slobodu. Muslimani su, nakon

Hidzre, u Medinu prvi put osjetili sta znaci slobodno živjeti. Ashabi počese razmišljati o načinu na koji će se ljudi pozivati na namaz. Jednog dana dođe Abdullah ibn Zeid r.a. kod Poslanika s.a.v.s. i ispriča mu svoj san. Abdullah je usnio čovjeka u zelenoj odjeći sa zvonom u svojoj ruci. Abdullah mu ponudi da kupi od njega zvono, a čovjek ga upita zbog čega mu je ono potrebno. Abdullah reče da mu treba zvono kako bi se ljudi pozavali na namaz. Tada čovjek reče da postoji bolji način pozivanja na namaz: četiri puta reci Allahu Ekber, dva puta Ešhadu en la illaha illa Allah, dva puta Ešhadu enne Mohammeden rasul Allah, dva puta hajje ala Assalah, dva puta hajje ala Alfalaah, dva puta Allahu Ekbar i jedan puta la ilaah illa Allah. Poslanik s.a.v.s. reče Abdullahu da je njegov san istinit i zamoli ga da ode i poduci Bilala ezanu, zato sto je Bilal imao lijep i prodoran glas. Abdullah poduci Bilala ezani i tako Bilal postade prvi Mujezin Islama. Kada je Omer ibn Hattab r.a. čuo ezan, pohita Poslaniku s.a.v.s. i ispriča mu identičan san Abdullahovom. Bilal je imao vrlo lijep ahlak i dosta je saburio. Jednog dana dođe do nesporazuma između Bilala i jednog ashaba pri čemu ovaj ashab - naveden od strane prokletog sejtana - povika: "Ibn alsavdaa (Sine crkinje)." Bilal je međutim ostao miran i ne reče ništa, nego ode do Poslanika s.a.v.s. i ispriča mu šta se desilo. Čuvši ovo, Poslanik s.a.v.s. ode do tog ashaba i reče mu da izvine Bilalu. Ovaj ashab se pokaja, zaplaka a zatim pade na Bilalove noge tražeći od njega da nogama stane na njegovo lice. Tada Bilal rece:"Subhanallah, kako bi mogao stati na lice koje Allahu s.v.t. čini sedždu. Ustani moj brate, molim Svevišnjeg Gospodara da ti oprosti". Za vrijeme bitke na Bedru Bilalove oči su tražile Umejah-a. Kad ga je Bilal ugledao, podigao je svoju sablju i glasno povikao: "Neprijatelju Allahov, Umejah

ibn Halaf, ja neću živjeti ako ti živiš." Zato što je Bilal stalno ponavljao ove riječi, jedan od ashaba okrenu se prema Umajah-u i ubi ga. Bilalova sreća, zbog ubistva Umejah-a, se nije ogledala u osveti zbog brojnih mučenja, nego u uklanjanju Umejah-a kao otvorenog neprijatelja Allaha s.v.t. i Njegovog Poslanika Muhammeda s.a.v.s.. Bilal je bio poznat po svojoj bogobojaznosti. Uvijek je klanjao namaz od dva rekjata poslije uzimanja abdesta i često je klanjao noćne namaze. Takođe je često postio. Bilalova ljubav prema

Poslaniku s.a.v.s. bila je neopisiva. Uvijek bi se mogao naći kraj Poslanika s.a.v.s.. Kada je Poslanik s.a.v.s. preselio, Bilal od bola i tuge nije mogao da uči ezan. Nakon što su ga ashabi molili da ezani, Bilal stade da uči, ali pri spomenu poslanikovog s.a.v.s. imena, on gorko zaplaka i zajeca. Zbog tuge za Poslanikom s.a.v.s. Bilal nije mogao da učio ezan. On se čak iselio iz Medine, jer ga je tamo sve podsjećalo na Poslanika s.a.v.s.. Kada je Ebu Bekr r.a. postao halifa Bilal je otišao u Asham u Džihad, gdje je nakon Džihada i ostao da živi. Bilal je jos svega dva puta ezanio i to kada je Omer r.a. došao da ga posjeti u Ashamu i kod kabura Poslanika s.a.v.s.. Bilal je ezanio kod kabura Poslanika s.a.v.s. i plakao a taj ezan je Medinlije podsjetio na Poslanika s.a.v.s. pa su i oni svi zaplakali. Bilal je u Meku ušao kao crni rob iz Afrike, a na Ahiret je preselio kao jedan od najboljih Allahovih stvorenja. Bilal je preslio u šezdest četvrtoj godini života.

Pripremio Sa'ed Al-Aritri

Jeste li znali...

313 hizdretske godine, u Bagdadu (kao i sirem cijelog Dar Al Islam-a) se se zdravstveni pregledi obavljali svako jutro u bolnicama, zatvorima i kucama. Za siromahe su pregledi vrseni besplatno, dva puta hefticno. Svuda po zemlji je bilo putujucih ljekara a ubrzo su se pojavile i prve putujuce bolnice. U to vrijeme se otvaraju najstarije farmaceutske škole i prve apoteke. Brojna djela islamskih strcnjaka su u to vrijeme prevedena na latinski i postala su temeljom medicine tadašnjih krscanskih zemalja.

Muslimanska licna imena

Muska imena

ABAS - lav, veoma namrsten

BILAL- svjez, zdrav

EJUB - koji se kaje, progonjen

FARUK - koji razlikuje isitnu od lazi

KABIR - velik, vazan

TAHIR - cist

Zenska imena

BEJDA -razborita, ostra, upucena

LATIFA - fina, njezna

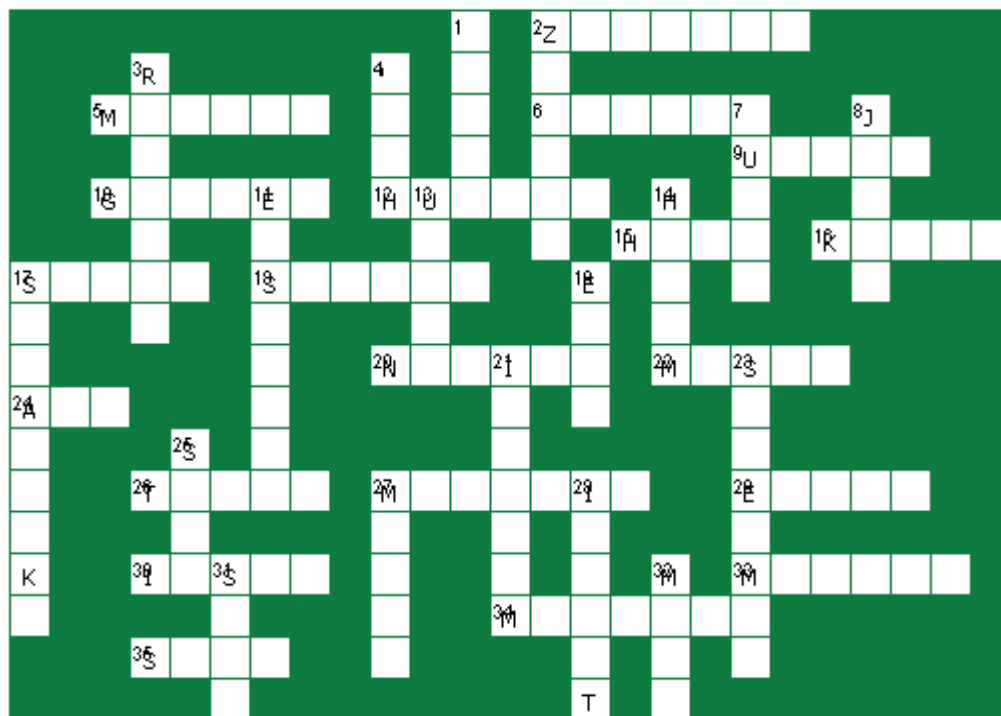
RESIDA - koja ide pravim putem

TAIBA - koja se kaje

ZIBA - lijepa, divna

ZUHRA - blago, doprinos

Ispunite u kockice odgovor na dole postavljeno pitanje; sinonim ili prevod riječi.

Pitanja za ispunjaljku

Vertikalno

1. Iskreni, ispravni vjernik, arap. (5)
2. Ashab, "Prva sablja u Islamu" (60)
3. Predaja arap. (7)
4. Potiranje mokrom rukom (4)
7. Ashab, stanovnike Medine je podučavao Kur'anu (5)
8. Siroče arap. (5)
11. Pristalica Poslanika s.a.v.s. iz Medine (8)
14. Poslanikov s.a.v.s. djed (5)
17. Žena koja je živjela u doba Poslanika s.a.v.s. (9)
19. Poziv na namaz (4)
21. Allahov poslanik, otac Ismaila a.s. (7)
23. Allahov vjerovjesnik, sin Davuda a.s. (8)
25. Učenjak, učitelj arap. (4)
27. Jedan od četiri imama (5)
28. Znak, pokret, gest arap. (6)
31. Uslov arap. (4)
32. Vjenčani dar arap. (4)

Horizontalno

2. Kćerka Poslanika s.a.v.s. (7)
5. Vrsta četke za zube od posebnog drveta (6)
6. Islamski praznik (6)
9. Pristalice, sljedbenici Allahovog Poslanika s.a.v.s. (5)
10. Nemar, nehat, ravnodušnost arap. (6)
12. Bitka 8 g.h. u kojoj je učestvovalo 12.000 mudžahida (6)
15. Ademova a.s. hanuma (4)
16. Stajanje u namazu (5)
17. Lanac prenosilaca hadisa, dijela (5)
18. Praksa Poslanika s.a.v.s.. Sve ono što je govorio, radio i odobrio (6)
20. Dobrovoljni ibadet (6)
22. Grad u Iraku (5)
24. Četvrti halifa (3)
26. Obilazak oko Kabe (5)
27. Putnik arap. (7)
29. Allah s.w.t. kaže u Časnom

Kur'anu: "I protiv njih pripremite koliko god možete." Sura El-.... (5)
 30. Islam, iman, (5)
 33. Grad arap. (6)
 34. Majka Isa'a a.s. (7)
 35. Muslimansko žensko ime (4)

Sudnji dan i priprema za njegov docek

Dio hutbe Šejha Salih ibn Fewzana ibn Abdillaha Alu Fewzana Imama, hatiba i člana Stalne komisije za fetve u Saudijskoj Arabiji

Preveo: Smail L. Handžić

Hvala Allahu Gospodaru svih svjetova, Onome koji prima pokajanja pokajnika, a ne ugrožava nagradu dobročinitelja! Svjedočim da nema istinskog božanstva mimo Allaha Jedinog koji nema sudruga, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Poslanik koga je poslao kao milost svim svjetovima, i putem njega obznanio stazu kojom kroče istinski putnici, Poslanik, koji je dokaz protiv svih inadžija. Neka su Allahovi salavati i selami, na njega, ali i na njegovu porodicu, ashabe koji su ga slijedili...a potom...

O ljudi, bojte se Uzvišenog Allaha i čistite svoje duše čineći djela pokornosti Allahu. Nemojte ih prljati grijesima!!! Kaže Uzvišeni Allah: "... i duše i Onoga koji je stvorio pa joj put dobra i put zla shvatljivim učinio, - uspjeće samo onaj ko je očisti, a biće izgubljen onaj koje je na stranputicu odvodio!" (Eš-Šems, 6-10) O čovječe, šta god da ti uradio na ovom svijetu, bilo da je to dobro ili loše, znaj da sve to samo činiš sebi i da ćeš samo za to biti nagrađen! Kaže Uzvišeni: "Ko čini dobro, u svoju korist čini, a ko radi zlo, na svoju štetu radi. - A Gospodar tvoj nije nepravedan prema robovima Svojim." (Fussilet, 46) Insan, dokle god da je živ i raspolaže svojom pameću, on mora da nešto radi, da bude u nekom pokretu, da razgovara, da planira. Ne može biti bezposlen! A, njegova djela, riječi i planovi se konstantno

prebrojavaju i upisuju u Knjigu njegovih djela. Kaže Uzvišeni: "Kad se dvojica sastanu i sjednu jedan s desne, a drugi s lijeve strane, on ne izusti ni jednu riječ, a da pored njega nije prisutan Onaj koji bdi je." (Qaf, 17,18) I kaže: "...a nad vama bdiju čuvari, kod Nas cijenjeni pisari, koji znaju ono što radite." (Infitar, 10-12) Allahovo znanje obuhvata sve! "On vas noću uspavljuje, - a zna i šta ste preko dana grijeshili." (El-En'am, 60) "...i zna šta krijete i šta pokazujete; Allah zna svačije misli." (Et-tegabun, 4) Na Sudnjem danu će se svakom robu donjeti njegova knjiga u kojoj će biti zapisano njegovo dobro i loše djelo. "...onaj ko bude uradio koliko trun dobra - vidjeće ga, a onaj ko bude uradio koliko trun zla - vidjeće ga." (Ez-Zilzal, 7,8) Plemeniti će meleci, pisari, tada protiv njega svjedočiti, i Zemlja na kojoj je činio djela: "...toga Dana će ona vijesti svoje kazivati jer će joj Gospodar tvoj narediti." (Ez-Zilzal, 4,5) Od Ebu Hurejre radijallahu 'anhu, se prenosi da je rekao: "Allahov Poslanik sallallahu 'alejhi we sellem je proučio ajet: "...toga Dana će ona vijesti svoje kazivati." (Ez-Zilzal, 4), pa je rekao: Da li znate šta su to njene vijesti? Rekoše: Allah i Njegov Poslanik najbolje o tome znaju! Reče: Zaista su njene vijesti da svjedoči protiv svakog roba ili naroda za ono što je se na njoj uradilo, da kaže: "Radio je to i to, toga i toga dana", to su njene vijesti. (Prenosi ga Imam Ahmed i Tirmizija i Nesaija) Zajedno sa svjedočenjem Zemlje i meleka, protiv sina Ademovog će svjedočiti i njegov sluh i vid i koža i organi! Kaže Uzvišeni: "A na Dan kad Allahovi neprijatelji u vatru budu potjerani, - oni prvi biće zadržani, da bi ih

sustigli ostali, - i kad dođu do nje, uši njihove, i oči njihove, i kože njihove svedočiće protiv njih o onome što su radili. 'Zašto svjedočite protiv nas!' - upitaće oni kože svoje. - 'Allah, koji je dao sposobnost govora svakom biću, obdario je darom govora i nas', - odgovoriće. - 'On vas je prvi put stvorio i Njemu ste se, evo vratili. Vi se niste krili zato da ne bi uši vaše i oči vaše i kože vaše protiv vas svjedočile, već zato što ste vjerovali da Allah neće saznati mnogo štošta što ste radili. I to vaše uvjerenje, koje ste o Gospodaru svome imali, upropastilo vas je, i sada ste nastradali." (Fussilet ,19-23) El-Bezzar bilježi hadis sa senedom od Enesa Ibn Malika radijallahu 'anhu da je rekao: Jednom se Allahov poslanik sallallahu 'alejhi we sellem nasmijao, pa reče: Zar me nećete upitati zbog čega sam se nasmijao? Rekoše: O Allahov Poslaniče, zbog čega si se nasmijao? Reče: Začudio sam se raspravi roba i njegova Gospodara na Sudnjem danu. Reče: O moj Gospodaru, zar mi nisi obećao da mi nećeš nepravdu učiniti? Reče: Svakako! Reče: Ja ne prihvatam ni jednog svjedoka da svjedoči protiv mene osim samog sebe. Pa reče Allah tebareke we te'ala: Pa, zar nije dovoljno da Ja budem svjedok sa Plemenitim melecima, Pisarima? Reče: Pa je ovaj stalno svoj govor ponavljao... Reče: Nakon toga su se ovome zapečatila njegova usta, pa su njegovi organi počeli da govore o onome što je činio. Razmisli o svome stanju, o robe, ako budeš suočen sa ovakvom situacijom!

Knjiga prebrojava tvoja djela, Allah na tebe uvijek motri, a meleci o tebi svjedoče. Koža i tvoji organi pričaju i svjedoče. Nema mjesta za ikakvo poricanje, nema bježanja od obračuna.... Bojte se ovakve prilike i popravite vaša djela dok ste još u prilici!!! Nemojte diktirati Pisarima da loše o vama pišu, i, svjedoke zapošljavati osim u onome što će vam koristiti na Danu obračuna.

"...na Dan kada neće nikakvo blago, a ni sinovi od koristi biti, samo će onaj koji Allahu srca čista dođe spasen biti." (Eš-Šu'ara',88,89)

Čovjek je danas u mogućnosti da se sam obračunava i da svoju dušu upućuje na ono što će je spasiti od opasnosti. Treba da čini dobra djela i da se kaje Allahu od učinjenih grijeha.

Kaže Uzvišeni: "I obavljajte molitvu početkom i krajem dana, i u prvim časovima noći! Dobra djela zaista poništavaju rđava." (Hud, 114) Kaže Poslanik sallallahu 'alejhi we sellem: Iza lošeg djela učini dobro, pa će ga izbrisati... Međutim, na Sudnjem danu neće biti prilike da se riješiš loših djela, nikakvim sredstvom! Ni fidjom, ni nadoknadom, niti ugledom ni porijeklom! Kaže Uzvišeni: "O vjernici, udijelite dio od onoga čime vas Mi darujemo, prije nego što dođe Dan kada neće biti ni otkupa, ni prijateljstva, ni posredništva!" (El-Beqareh, 254)

Značenje plemenitog ajeta je da toga dana niko neće moći sebe otkupiti, pa makar uložio i koliko je veličina Zemlje zlata. Ničije zagovaranje mu neće koristiti! Svi putevi nade će biti zatvoreni!!!

*“Plemenit
čovjek žuri
učiniti dobro
što prije, a
pokvarenjak
odugovlači s
činjenjem
dobra i od
njega bježi”
Hasan El Basri,
rahmetullahi
alejhi*

Slijedenje Poslanikovog s.a.v.s. suneta

Pripremio: Abdulvaris Ribo

Rebiu-l-evvel je mjesec u kojem je rođen velikan čovječanstva, čovjek koji je svojim pozivom preporodio svijet i izveo ljude iz tmina zablude na svjetlo upute. Ko ga slijedi on je spašen, a ko mu se suprotstavi propao je na oba svijeta. To nije niko drugi do Allahov poslanik i miljenik, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, posljednji poslanik i vjerovjesnik. Allah ga je kao poslanika odabrao svim ljudima zbog njegovih vrlina i osobina. Allah ga na mnogim mjestima u Kur'anu hvali i ističe njegove plemenite osobine. Bio je najuzoritijeg morala o čemu Uzvišeni Allah kaže: "...jer, ti si zaista naj-ljepše čudi." (El-Kalem, 4.) Bio je samilostan prema svima a naročito prema vjernicima: "Došao vam je poslanik, jedan od vas, teško mu je što ćete na muke udariti, jedva čeka da Pravim putem pođete, a prema vjernicima je blag i milostiv." (Et-Tevba, 128.) Svaki pravi vjernik u svome srcu gaji ljubav prema Poslaniku, jer je to pokazatelj iskrenosti njegova imana. Međutim, ono što je bitno i što je srž teme je to kako danas muslimani ispoljavaju tu ljubav.

**Ljubav prema Poslaniku
s.a.v.s. ogleda se u njegovom
slijedenju**

Kao što, općenito, imaju pogrešno shvatanje i odnos prema vjeri, tako imaju pogrešno shvatanje i ljubavi prema Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Mnogi muslimani zbog neznanja u vjeri misle da se ta ljubav ispoljava tako što ćemo spominjati Poslanikove vrline u ilahijama i kasidama i riječima tvrditi da ga volimo, a u svakodnevnom životu biti daleko od njegove upute i puta. Ne, ne

ogleda se u tome ljubav prema Poslaniku. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije poslan da ga opjevavamo i da na dan njegova rođenja pravimo teferiče, nego je poslan da ga slijedimo u svim segmentima našega života, jer je put s kojim je došao univerzalan i kompletan. Islam obuhvata sve što je potrebno čovjeku u različitim sferama njegova života: vjeri, dunjaluku, ahiretu, međuljudskim odnosima, ratu, miru i ekonomiji. Jedan od mušrika je rekao Selmanu el-Farisiju: "Vaš Poslanik vas je svemu poučio, pa čak i kako ćete nuždu obavljati!" A Selman mu na to reče: "Da, zabranio nam je da se okrećemo prema Kibli kad obavljamo veliku ili malu nuždu." Znači u dosljednom slijedenju Poslanikova puta se ogleda naša ljubav i poštovanje prema njemu. Tako su tu ljubav shvatile prve generacije muslimana, koje su nama najbolji uzor u slijedenju istine. Alija, radijallahu anhu, je upitan: "Kakva je bila vaša ljubav prema Allahovom Poslaniku?" Alija je odgovorio: "Bio nam je draži od naših imetaka, naše djece, očeva i majki, pa i od hladne vode kad smo žedni." Nema nijednog vjernika a da mu krajnji cilj i želja nije Džennet, a naš Poslanik nam je jasno pojasnio kako ćemo stići do tog cilja. U hadisu kojeg bilježi Buharija prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Svi moji sljedbenici će ući u Džennet osim onih koji to odbiju." Upitali su: "Allahov Poslaniče, a ko to odbija?" "Onaj ko mi je pokoran, ući će u Džennet, a onaj ko mi je nepokoran on odbija." Nema nam spasa dok se u potpunosti ne pokorimo Allahu i Njegovom Poslaniku. Uzvišeni Allah kaže: "I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u

međusobnim sporovima svojim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore." (En-Nisa, 65.)

**Kategorije ljudi u slijedenju
Poslanika s.a.v.s.**

Danas se ljudi različito odnose prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: neki dosljedno slijede njegov put, a takvih je malo, i to su bogobožni i odabrani Allahovi robovi; ima ljudi koji slijede Poslanikove naredbe, ali čine ono što je zabranio; dok neki niti slijede naredbe niti se klone zabrana, a takvi su kod Allaha najgori. Ibn Šubrume ja rekao: "Čudim se čovjeku koji se susteže od nekih dozvoljenih stvari bojeći se bolesti, a ne susteže se od grijeha bojeći se vatre." Dužnost svakog muslimana je da voli i uvažava Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, međutim, po ovom pitanju su ljudi otišli u dvije krajnosti. Prva je antipatija i nepoštivanje Poslanika, u šta spada potvora za neiskrenost i nepravdu i odbacivanje njegova Sunneta kao izvora Šerijata. Druga krajnost je uzdizanje Poslanika iznad mjesta koje mu je Allah dao, kao vjerovanje da on poznaje skriveni-gajb svijet,

Nastavak na sl. strani

Slijeđenje Poslanikovog s.a.v.s. suneta

da je postojao prije stvaranja svijeta, da je svemir stvoren od njegova nura (svjetlosti) i mnoga druga neispravna vjerovanja koja nemaju nikakve osnove u islamu. U vezi s tim Allahov Poslanik kaže: "Ne uzdižite me kao što su kršćani uzdizali Isaa, sina Merjemina, ja sam samo Allahov rob, pa recite Allahov rob i poslanik."

Uzroci neslijeđenja Poslanika s.a.v.s.

Danas se većina muslimana nemarno odnosi prema slijeđenju Poslanikova puta. Moramo znati da nećemo zaslužiti Allahovu naklonost dok On ne bude zadovoljan s nama, a neće biti zadovoljan s nama dok ne budemo dosljedni u slijeđenju Njegova Poslanika. Nema sumnje da su mnogi uzroci doveli do ovakvog odnosa ljudi prema Poslaniku a ja ću navesti najbitnije. Na prvom mjestu je bez sumnje džehl ili neznanje, a neznanje je i jedan od najvećih uzroka zapadanja u ono što je zabranjeno. Neznanje može biti u vjerskim propisima, a može biti i u nepoznavanju važnosti određenog propisa i njegova mjesta u vjeri. S obzirom na štetnost i pogubnost neznanja u vjeri Uzvišeni Allah na mnogim mjestima u Kur'anu upozorava na opasnost neznanja po vjeru. Kaže Allah Uzvišeni: "Reci: 'Gospodar moj zabranjuje razvrat, i javni i tajni, i grijehe i nepravdu primjenu sile, i da Allahu smatrate ravnim one za koje On nikakva dokaza nije objavio, i da o Allahu govorite ono što ne znate.'" (El-A raf, 33.) Kaže Ibnul-Kajjim: "Govoriti o Allahu, ili Allahovoj vjeri bez znanja je stvar koja je najstrožije zabranjena i koja je jedan od najvećih grijeha, jer tako se iznose laži na Allaha." U vezi s ovim Uzvišeni Allah je

također rekao: "Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati." (El-Isra, 36.) Zato, Allahovi robovi, ne govorite o vjeri ono što ne znate, jer tako ćete u zabludu otići i na Allaha laži iznositi. Od Abdullaha ibn Amra, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Uistinu, Allah neće dignuti znaje tako što će ga odvojiti od ljudi, nego će ga uzeti uzimanjem uleme. Tako kada ne ostane nijedan učenjak, ljudi će za poglavare uzeti neuke i pitat će ih pa će im oni bez znanja odgovarati, pa će svi zajedno u zabludu otići." (Buharija) Dužni smo učiti i prenositi znanje o vjeri onako kako nam je dostavljeno od prvih generacija muslimana - ashaba i tabiina, jer oni su najbolje shvatili Allahovu vjeru jer su je učili direktno od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Od Selmana el-Farisija se prenosi da je rekao: "Ljudi će biti u dobru sve dok postoje oni prvi od kojih će oni drugi naučiti. Ali ako nestane onih prvih prije nego ovi drugi od njih preuzmu znanje, ljudi će propasti." Također, još jedan od razloga neslijeđenja Poslanika je slijeđenje strasti i prohtjeva, jer većina grijeha i novotarija nastaju baš zbog davanja prednosti strastima nad vjerodostojnim predajama Kur'ana i Sunneta. To je zbog toga što ljudska duša po svojoj prirodi teži udovoljavanju prohtjevima, a naročito ako je na to naviknuta i teško ju je naviknuti na suprotno osim sa jakim imanom i ubjeđenjem. Pravilo je da svako onaj ko ne slijedi uputu neminovno slijedi zabludu. Mnogi su kur'anski ajeti koji govore o pokudenosti slijeđenja strasti i njenoj opasnosti po čovjeka i njegovu vjeru. Uzvišeni Allah kaže: "Reci

ti meni ko će uputiti onoga koji je strast svoju za boga svoga uzeo, onaj koga je Allah, znajući ga, u zabludi ostavio, i sluh njegov i srce njegovo zapečatio, a pred oči njegove koprenu stavio? Ko će mu, ako neće Allah, na Pravi put ukazati? Zašto se ne urazumite!?" (El-Džasije, 23.) Nije problem ako čovjeka strast nekada i savlada, ali je problem ako on dragovoljno udovoljava njenim zahtjevima i ako je to njegova prepoznatljiva osobina. Od Muavije, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "U mome ummetu će se pojaviti ljudi koje će strasti rastrgati kao što bijesan pas rastrga svoga vlasnika. Neće ostati nijedan zglobov niti vena u koju mu strast neće ući." Ono što ćemo sada navesti je, možda, i najveći razlog zablude većine ljudi, a to je davanje prednosti mišljenju predaka, šejhova i velikana nad vjerodostojnim predajama u vjeri. Kaže Uzvišeni Allah: "A kada im se kaže: 'Pristupite onome što Allah objavljuje, i Poslaniku', oni odgovaraju: 'Dovoljno nam je ono što smo od predaka naših zapamtili.' Zar i ako preci njihovi nisu ništa znali i ako nisu na Pravom putu bili?!" (El-Maide, 104.) U komentaru ovoga ajeta Ibn Kesir kaže: "To jest, ako budu pozvani Allahovoj vjeri, i Njegovom Šerijatu i onome što on naređuje i ostavljanju onoga što zabranjuje; kažu: 'Nama je dovoljna vjera i obredi na kojima smo zatekli naše pretke.' A Uzvišeni kaže: 'Zar i ako preci njihovi nisu ništa znali i ako nisu na Pravom putu bili', tj. ne poznaju i ne shvataju istinu i ne idu Pravim putem, pa kako da ih takve slijedite!?"

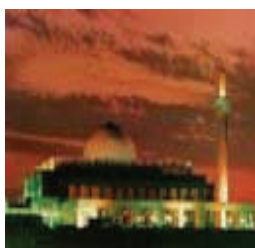
Nastavit će se InšAllah

Rekao je Allahov Poslanik s.a.v.s.:
"Čistite zube jer u tome ima deset koristi:

- higijena je usta;
- radost za Gospodara Allaha s.w.t.;
- srdi prokletog šejtana;
- to voli Allah s.w.t. i meleki čuvari;
- ojačava desni,
- otklanja sluz,
- uljepšava dah,
- gasi gorčinu,
- izoštrava vid
- Uklanja ružan zadag iz usta

i to je od sunneta Poslanika s.a.v.s.

*Blagajnik (cuvar),
povjerljiv musliman,
koji u potpunosti
pristupi i pri tome
osjeća zadovoljstvo u
dusi, a zatim to sto mu
je povjereno (na
cuvanje) preda onome
kome mu je receno (i
naredeno) da preda,
on je od onih koji
dijele sadaku
(udjeljuju imetak)
[Sahih, Buharija i
Muslim]*

Bolest slabljenja imana

Preuzeto iz knjige "Pojava slabljenja imana" od autora Šejha Muhammeda Saliha El-Munedždžida

Postoje brojni simptomi slabljenja imana:

1. Činjenje grijeha i ustrajnost u njemu

Neki od grijешnika kontinuirano čine jedan grijeh, dok drugi čine više vrsta grijeha. Stalno zapadanje u grijeh čini ga običnim i postepeno uklanja ružan osjećaj u srcu. Kada ga njegov počinitelj počne javno prikazivati, ulazi tada u okvir hadisa:

"Čitavom ummetu je oprosteno, osim onih koji grijeh javno čine. Javno grijšenje je da čovjek nesto uradi noću, a Allah ga prikrije, a on nekome, kad osvane kaže: 'Sinoć sam učinio to i to.' Noć je proveo, a Gospodar je prekrrio njegov grijeh. Onda je osvanuo, otkrivajući vec prekriveno" (Buharija, 10/86).

2. Otvrđlost i grubost srca

Kada čovjek spozna da je njegovo srce postalo kao kamen, koji ne pruža osjećaj, niti na njega nešto utiče. Uzvišeni kaže: "Zatim su vaša srca, poslije toga, postala tvrda kao kamenje ili tvrđa od toga" (Kur'an, El-Beqare, 74). Na onoga čije je srce otvrdnulo nema nikakvog uticaja govor o smrti, gledanje mrtvih i dženaza. Na njega ne utiče ni kada bi ju i sobom nosio ili zagrtao mejta jer se on kreće između kabura kao između kamenja.

3. Neupotpuno obavljanje ibadeta

Ono se ogleda u odsutnosti duha prilikom obavljanja namaza,

učenja Kur'ana, dova i nerazmišljanja o njihovim značenjima, takva osoba ih s nerazumjevanjem uči, kao onaj koji je navikao da uči određene dove iz hadisa uvijek u isto vrijeme, i nije svjestan njihovog značenja. A Allah Uzvišeni kaže: "neće primiti dovu onoga čije je srce nemarno" (Et-Tirmizi, 3479, Es-Silsile'es-sahiha', 594).

4. Ljenost u ibadetu i njegovo ostavljanje

Kada obavlja ibadete, cini samo fizičke pokrete uz duhovnu odsutnost, a Allah tako opisuje munafike: "...kad ustaju da namaz obave, lijeno se dižu" (Kur'an, En-Nisa', 12). U to jos ulazi nemarnost, koja se ogleda u propuštanju odabranih perioda za ibadete. To ukazuje na nezainteresovanost za sticanje nagrade. Tako će odgoditi hadždž, iako je u mogućnosti da ga obavi, izbjegavati ce džihad, a za njega je sposoban, kasnit ce na namaz u džematu, a poslije toga, i džumu. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Ljudi ce kasniti u prvi saf sve dok ih Allah, njihovim kašnjenjem, ne ostavi u vatru" (Ebu Davud, 679, Salih et-tergib, 510). Ovakvi i slični ne osjačaju duševni nemir kada prespavaju propisani namaz, ili propuste neki od sunneta ili zikr, jer u osnovi nemaju želje da ih obave, ili da nadoknade propušteno. Navikavaju se na propuštanje sunneta i onoga sto je fard kifaje, propuštajući i Bajram, iako neka ulema kaže da je on fardi ajn (dužnost svakog pojedinca). Nemarni su spram dženaze, ne žele nagrade, kao da im nije potrebna. Čine sve suprotno Allahovom opisu vjernika: "Oni su se trudili da sto vise dobra učine, i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni" (Kur'an,

El-Enbija, 90). A među pojave koje ukazuju na ljenost u ibadetu spadaju izbjegavanje sunneta, noćnog namaza, raniji izlasci iz džamije, itd. Ostale nafile ne obavljaju; duha namaz mu ne pada na pamet, a da ne govorimo o tewbi namazu ili istihari.

5. Uskogrudnost, mrzovoljnost i sputavanje naravi

Kao da je pod velikim teretom koji ga pritišće, covjek postaje svadljiv i uzrujan zbog najmanje sitnice. Zbog ponašanja ljudi oko njega osjeća tjeskobu, u kojoj nestaje tolerancije. Poslanik, s.a.v.s., opisao je iman riječima: "Iman su sabur i tolerancija" (Et-Tirmizi, Es-Silsile'es-sahiha', 554, 2/86), a vjernik: "Voli i voljen je, i nema dobra u onome ko ne voli i ko nije voljen" (Et-Tirmizi, Es-Silsile'es-sahiha, 427).

6. Ravnodušnost prema učenju Kur'ana

Ne utiču na njega kur'anska obećanja i prijetnje, niti naredbe i zabrane; i opisi Sudnjega dana, jer slab iman uzrokuje dosadu pri slušanju Kur'ana i nesposobnost da se ustraje u njegovom učenju. Kad god otvori Kur'an, odmah bi da ga zatvori.

7. Ravnodušnost prema Allahu dž.š. prilikom zikra i dove

Svaki propisani zikr teško mu pada, a kada ruke u dovi dignu, brzo ih sebi povuče. A Allah, opisujući munafike kaže: "A Allaha gotovo da i ne spominju" (Kur'an, En-Nisa', 142).

Nastavak na sl. strani

Bolest slabljenja imana (nastavak)

8. Ne ljuti ga činjenje harama

Plamen ljubomornog čuvanja islamskih propisa u njegovom srcu se već ugasio, čime je izgubio potrebu za naređivanje dobra i odvrćanja od zla. Njegovo lice nikada ne hvata srdžba Allaha i Poslanika, s.a.v.s., radi. Ovakvo srce slabog imana, opisano je u sahih-hadis: "Srcima se izlažu iskušenja kao voda, uvijek iznova, pa ko je popije na njemu ostane crna tačka." To se ponavlja sve dok ne postane, kao sto stoji na kraju hadisa, "sasvim crno, pa nečini dobro, niti odvraća od zla, osim da to bude putem povoda za strašću" (Muslim, 144). Nestalo je kod njega ljubavi prema dobru i mržnje prema zlu, i stvari su se kod njega izjednačile, pa ga onda nema sto podstaći na naređivanje i zabranjivanje. On će, možda, čuti za neko zlo da se čini i biti zadovoljan njime, a time će biti griješan, kao sto je griješan i onaj koji je to zlo vidio pa ga odobrio. Ovo je potvrđeno sahih-hadisima: "Kada se na Zemlji učini neki grijeh pa ga neko vidi i ne prezre ga, on kao da ga nije ni vidio, a ko bude odsutan, a bude zadovoljan njime, sličan je onome koji ga je vidio i nije ga prezreo" (Sahih el-dzami, 689). Njegovo zadovoljstvo grijehom je djelo srca i čini ga griješnim kao i onoga koji je učestvovao u njemu.

9. Želja za isticanjem Ima je u više oblika:

- Želja za upravljanjem i vlašću, bez procjene stepena odgovornosti i opasnosti, koje ona sa sobom nosi. Allahov Poslanik, s.a.v.s., nas je upozorio na takve: "Vi ćete težiti za namjesništvo zbog kojeg ćete se kajati na Sudnjem danu, pa blago dojlji, a teško

onoj koja odbije" (Buharija, 6729). "Blago dojlji" se odnosi na vlastodršce na početku namjesništva zbog imetka, vlasti i užitka u njemu. "Teško onoj koja odbija" se odnosi na one na njegovom kraju zbog ubistava, smjene, te traženja odgovornosti na Sudnjem danu. Vjerovjesnik, s.a.v.s., jos je rekao: "Ako želite obavijestiti vas o vlasti i o tome šta je ona: njen početak je grdnja, zatim slijedi kajanje, a njen kraj je kazna na Sudnjem danu, osim pravednima" (Sahih el-džami', 1420). Ako to bude iz motiva provođenja Allahovih naredbi i nošenja odgovornosti u situaciji kada ne postoji niko drugi primjereniji za ovaj položaj, uz uloženi trud, savjetovanje i pravdu, kakav je bio Jusuf, a.s., reklo bi se: "Divno je i lijepo." Međutim, stvar je najčešće u velikoj želji i pohlepi za vođstvom, nedavanju prednosti najbolima, oduzimanju tog prava onome kome pripada, te bespravno i samovoljno vladanje.

- Želja za isticanjem na skupovima, stalno držanje riječi, prinuđivanje ostalih na slušanje i dominacija istuacijom. Isticanja na skupovima su ratovi na koje nas je upozorio Vjerovjesnik, s.a.v.s.: "Klonite se ovih krvoprolića" (Sahih el-dzami', 120), tj. nadmetanja.

- Priželjkivanje da mu ljudi ustaju na noge kada uđe, radi zadovoljavanja pohlepe za veličinom u svojoj bolesnoj duši. Poslanik, s.a.v.s., kazao je: "Koga raduje da mu Allahovu robovi ustaju na noge, neka pripremi sebi mjesto u vatri" (Buharija, El-Edeb el mufred, 977). Kada je Muavija ibn Ebi Sufjan dosao kod Ibn Zubejra i Ibn Amira, Ibn Amir je ustao, dok je Ibn Zubejr ostao sjedeci, (a u drugoj predaji: "...bio je pribiraniji"), Muavija je rekao

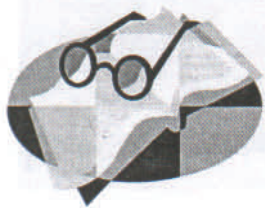
Ibn Amiru: "Sjedi, čuo sam Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Onaj ko voli da mu ljudi ustaju na noge neka pripremi sebi mjesto u vatri (Buharija, 977 i Ebu Davud, 5229). Ovakvu vrstu ljudi obuzima bijes kada se praktikuje sunnet, kada pozdravljaš pocinjujuci sa desne strane, i ako takav uđe na sijelo, nije zadovoljan dok mu neko ne ustane, da bi on tu sjeo, iako je tako nešto Poslanik, s.a.v.s., zabranio: "Neka ne podiže covjek nikoga sa njegovog mjesta da bi sjeo" (Buharija, Feth el-Bari, 11/62).

10. Tvrdičluk i škrtost

Allah je pohvalio Ensarije riječima: "Više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno" (Kur'an, El-Hasr, 9), i obznanio da ce uspjeti oni koji se sačuvaju od tvrdičluka. Nema sumnje da je tvrdičluk produkt slabog imana. Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Iman i tvrdčluk se nikada ne mogu spojiti u jednom srcu" (En-Nesai, el-Mudzteba, 6/13). O opasnosti od tvrdičluka i njegovim negativnim uticajima na dušu, Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Bojte se tvrdičluka; zbog njega su propali oni prije vas. Tvrdčluk ih je naveo na škrtost, pa su škrtarili; naveo ih je na prekidanje rodbinskih veza, pa su ih prekinuli i na razvrati pa su ga činili" (Ebu Davud, 2/324). Škrtost čini da onaj koji je slabog imana da skoro ništa ne izdvaja na Allahovom putu, makar neko od njega tražio sadaku, i siromaštvo njegove braće muslimana bilo vidljivo ili ih zadesila kakva nesreća.

Nastavit će se inšAllah

*Nece nestati dina i
dunjaluka sve dok na
ovom svijetu budu
postojale cetiri stvari:
dok bogatasi nisu skrti
u onome sto im je dato
u posjed; dok učenjaci
rade po onome sto su
naucili; dok se
neznalice ne inate u
onom sto ne znaju i dok
siromasi ne prodaju svoj
ahiret radi dunjaluka.
[Ali ibn ebi Talib r.a.]*

*Odgajatelj se
treba kloniti i
imena
izvedenih iz
rijeci
sujevjernog
znacenja, da bi
se dijete
sacuvao od
nesrece koja bi
ga mogla
zadesiti od
ovakvog imena i
sujevjerja na
koje upucuje.*

Preporučljiva i pokuđena imena

Abdullah Nasih Ulvan

Prilikom nadijevanja imena odgajatelj treba biti zainteresiran da djetetu izabere najbolje i najljepše ime, rukovodeći se onim na što upućuje, podstice i naređuje nas Vjerovjesnik, s.a.v.s. Muslim u svojem Sahihu prenosi od Ibn Omera, r.a., : "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: 'Najdraža imena Uzvisenom Allahu su Abdullah i Abdurrahman.'"

- Odgajatelj se treba kloniti raznih imena koja udaraju na cast i mogu biti uzrokom podrugivanja i ismijavanja. Poznato je da je i Allahov Poslanik, s.a.v.s., - kako prenosi Tirmizi od Aise - mijenjao razna imena. Tirmizi i Ibn Madze prenose od Ibn Omera, r.a., da se Omerova kćerka zvala 'Asiya (neposlušna, buntovnica) i da joj je Allahov Poslanik, s.a.v.s., predio u ime Dzemila.

Ebu Davud prenosi: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je mijenjao imena Asi (al-'Asi), Aziz ('Aziz), Utula ('Utulla sto znaci surov, grub), Sejtani (Saytan), Hakem (al-Hakam), Gurab (Iurab), Habab (Habbab, navodi se da je ovo jedno od imena sejtana). Ime Harb (Harb) je mijenjao u Selm (Salm), a ime Muttadzi' (Muttadzi') u Munba'is (Munba'a'i). Benu Zinje (Banu ez-Zinya) je mijenjao u Benu Risd (Banu er-Risda), a Benu Mugviye (Banu el-Mugwiya) u Benu Risd (Banu er-Risda). Ebu Davud navodi da je radi konciznosti izostavio lanac prenosilaca hadisa.

- Odgajatelj se treba kloniti i imena izvedenih iz rijeci sujevjernog znacenja, da bi se dijete sacuvao od nesrece koja bi ga mogla zadesiti od ovakvog imena i sujevjerja na koje upućuje. Buhari u svome Sahihu prenosi od Se'ida ibn el-Musejjiba koji prenosi od svoga oca a ovaj od svoga djeda koji kazuje: "Dosao sam kod Vjerovjesnika, s.a.v.s., koji me je upitao: "Kako ti je ime?" Rekao sam mu: 'Hazn' (U znacenju: tvrdo, neravno zemljiste, suprotno od ravnice). On mi je na to rekao: 'Ti si Sehl.' Rekao sam: 'Ne mogu promijeniti ime koje mi je dao otac'. Ibn Musejjib kaze: 'I tako u nama jos uvijek vlada el-

huzuna (grubost)."

Obavezno je, takoder, izbjegavati Bozija imena. Tako nije dozvoljeno nadijevati imena: Ehad, Samed, Halik, Rezzak i dr.

Ebu Davud u svome Sunenu prenosi: "Kada je Hani'sa delegacijom iz svoga naroda dosao u Medinu kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s., zvali su ga Ebu-l-Hakem. Allahov Poslanik, s.a.v.s., ga je pozvao i rekao mu: 'Allah je El-Hakem (Sudac) i On donosi presude, zasto onda tebe zovu Ebu Hakem?' On mu na to odgovori: 'Kada u mojemu narodu u necemu dode do spora, oni dodu kod mene, ja im presudim i svi budu zadovoljni.' Allahov Poslanik, s.a.v.s., mu na to rece: 'Sto je to lijepo! Imas li djece?' On mu odgovori: 'Imam, Surejha, Muslima i Abdullaha.' Allahov Poslanik, s.a.v.s., zatim upita: 'Koji je najstariji?' On mu odgovori: 'Surejh'. 'Onda si ti Ebu Surejh' - Allahov Poslanik, s.a.v.s., mu na kraju rece."

Muslim u svome Sahihu prenosi od Ebu Hurejre, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Najgori covjek na Sudnjem danu, covjek na kojega ce se Allah najvise rasrditi, bit ce covjek sa imenom Meliku-l-emlak (Vrhovni vladar), jer nema vladara osim Allaha.

- Treba se kloniti i imena koja u sebi nose znacenje sreće i optimizma, jer se može desiti da takvoga zovnes imenom koje u sebi ima navedeno znacenja a on sam nije takav i time se kod doticnoga samo izazove tuga i sjeta.

Muslim, Ebu Davud i Tirmizi prenose od Semure ibn Dzunduba, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Cetiri su izreke najdraze Allahu: Subhanehu Allah, El-Hamdu li Allah, La ilahe illa Allah i Allahu ekber. Ne dajte djecacima imena: Jesar (Ljevi), Rebah (Dobitnik), Nedzih (Spaseni) i Efleh (Najuspješniji). Može se desiti da upitas za nekoga: 'Ima li među vama Lijevog, Dobitnika, Spasenog ili Najuspješnijeg?', a on ne bude, i odgovori se sa: 'Nije' (Posto se kaze: 'Nije' to može izazvati tugu zbog negativnog odgovora). Ne dodajte više nista na ova cetiri imena."

Ibn Madze u sazetom obliku navodi: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., nam je zabranio da slabim među nama dajemo imena: Efleh, Nafi', Rebah i Jesar."

- Treba se kloniti i imena koja u sebi nose znacenje robovanja drugome osim Allaha kao npr. Abdu-l-Uzza, Abdu-l-Ka'be, Abdu-n-Nebijj i druga slicna. Ovakva imena, je prema svim učenjacima haram nadijevati.

Sto se tice Vjerovjesnika, s.a.v.s., u pohodu na Hunejn: "Ja sam en-Nebijj (Vjerovjesnik) a ne laz (kezib). Ja sam Ibn Abdu-l-Muttalib (sin Abdu-l-Muttalibov)." Ovdje se ne radi o davanju novih imena, kao sto isticie Ibnu-l-Kajjim, nego o legitimiranju, predstavljanju imenom po kojemu je poznati, narocito u situaciji kada se suprostvalja neprijatelju kao sto je slucaj sa Vjerovjesnikom, s.a.v.s. Legitimiranje na ovakav nacin, predstavljanjem po datom imenu, nije zabranjeno. Bilo je ashaba koji su pred Vjerovjesnikom spominjali imena svojih plemena: Benu Abdi Menaf, Benu Abdi Sems, Bedu Abdi-d-dar, a da im Vjerovjesnik, s.a.v.s., nije to branio.

Jednom rijeci, ovo je dopusteno kod predstavljanja a nije u davanju novih imena tog znacenja.

- Na kraju, treba se kloniti i imena koja u sebi imaju znacenje veselosti, oponasanja i strasti kao: Hijam (silna zed, zaluden u ljubavi), Hejfa' (jako zedna), Nehhad (koji zestoko napada), Sevsen (ljiljan), Mejjada (koja se njise, povija, trese), Nariman, Gade (vitka, mlada djevojka), Ahlam (snovi, utopija, pubertet), i sl. Zasto? Zato da bi islamski ummet bio prepoznatljiv svojim identitetom, poznati po svojoj osobenosti i svojoj originalnosti. Ovakva imena nisu nista drugo do gubljenje njegova identiteta, nestanak uvazavanja i rusenje njegova duha. Kada islamski ummet dode do ovoga stupnja ponizenja i propasti, i cijepanja na sitne dijelove, bit ce lahko svakome neprijatelju da mu preotme i prigrabi njegovu zemlju, i ponizi njegov slavni narod,

kao sto je danas slucaj. Medutim, nema takve snage ni moci kao u Allaha, s.v.t.

Nije zato ni чудо sto Poslanik, s.a.v.s., podstice islamski narod na davanje imena Allahovih vjerovjesnika, zatim imena Abdullah, Abdurrahman, i slicnih sa znacnjem robovanja Allahu. Tako ce se islamski ummet isticati u odnosu na druge u svim aspektima svojega zivota, i uvijek biti najbolji Ummet koji se ikada pojavio, i voditi covjecnstvo prema svjetlosti Istine i principima Islama.

Prema tome, ocevima i majkama nakon onoga sto su naucili u ovome poglavlju, ne preostaje nista drugo do da slijede za njih najispravniji put u davanju imena svojoj djeci, da se klone imena koja bi mogla umanjiti njihovu cast i nanijeti stetnu njihovu ugledu, i unistiti im njihovu licnost i moral. Na roditeljima je, takoder, da se ugledaju na Vjerovjesnika, s.a.v.s, da djeci jos dok su mala daju kunje koje ce njima biti drage, koje ce biti prijatne za slusanje, da djeca osjete svoju licnost i svoj identitet, da im se u njihovim dusama razvija duh ljubavi i casti prema samima sebi, da se navikavaju na visoki stil ponasanja u komunikaciji sa okolinom i druzenju sa svojim vrsnjacima.

Nema nam nista dostojnije do da se prihvatimo svi skupa ovakvoga vrijednog odgoja, da slijedimo nacela ovoga vleikog islamskog metoda, ukoliko zelimo sebi i svome narodu vratiti proslu slavu i veliku postojanost. Allahu, s.v.t., to nije tesko, ukoliko prihvatimo, primijenimo i slijedimo Islam i u pogledu njegovih propisa, odgoja i metoda.

Preuzeto iz knjige "Odgoj djece u Islamu"

Izabrani hadisi o mjesecu ramazanu

Prenosi se od Ebu-Hurejre, radijallahu anhu (ra) od Resulullaha, sallallahu alejhi ve selem (s.a.v.s) da je rekao: 'Ko posti Ramazan cvrsto vjerujuci i nadajuci se (nagradi), oprosteni su mu grijesi koje je do tada ucinio' (Buhari i Muslim)

Prenosi se od Ebu-Hurejre ra, da je Resulullah s.a.v.s rekao: 'Pet namaza, dzuma do dzume i ramazan do ramazana brisu ono sto je izmedu njih, ako se izbjegavaju veliki grijesi' (Muslim)

Prenosi se od Ebu-Hurejre ra da je Resulullah s.a.v.s. rekao: 'Svako covjekovo djelo se visestruko nagraduje. Dobro djelo se nagraduje deseterostruko do sedam stotina puta. Kaze Uzviseni Allah; "Osim posta i ja za njega nagradujem. On ostavlja svoje strasti i hranu zbog Mene. Postac ima dvije radosti: radost kada se iftari i radost kad se susretne sa svojim Gospodarem. Zadah iz usta postaca je drazi Allahu od mirisa miska" (Buhari i Muslim)

Prenosi se od Ebu-Mes'uda el-Gaffarija ra kaze:"Cuo sam Resulullaha s.a.v.s. da kaze: 'Kada bi robovi znali sta je ramazan, zeljeli bi da citava godina bude ramazan" (Ibn-Huzejme)

Prenosi se od Sehla ibn-Sa'da da je Resulullah s.a.v.s. rekao: "U Dzennetu imaju vrata koja se zovu Rejjan. Na njih ce uci postaci na Sudnjem danu i niko drugi mimo njih. Reci ces e: "Gdje su postaci"? Oni ce ustati i na njih niko drugi neće uci. Kada oni udu, ona ces se zatvoriti i niko vise na njih neće uci" (Buhari i Muslim)

Prenosi se od Ebu-Hurejre r.a. da je Resulullah s.a.v.s. rekao:"Ko provede noc Kadr na kijamu u ibadetu, cvrsto vjerujuci i nadajuci se (nagradi) oprosteni su mu grijesi koje je do tada ucinio." (Buhari i Muslim)

Prenosi se od Enesa ibn-Malika r.a. kaze:"Nastupio je ramazan, pa je rekao Resulullah, s.a.v.s.:"ZAista vam je ovaj mjesec nastupio. U njemu je noc koja je bolja od hiljadu mjeseci, kome bude uskracena nagrada te noci, uskraceno mu je svako dobro, a njeno dobro neće biti uskraceno osim nemarom." (Ibn-Madze)

Prenosi se od Resulullaha s.a.v.s. da je rekao: "Trazite je u posljednjoj trecini u svim neparnim (nocima)" i prenosi se da je Poslanik s.a.v.s. rekao o noci Kadr: "Ona je dvadeset i prva noc, dvadeset i treca noc, dvadeset i peta noc, dvadeset i semda noc, dvadeset i deveta ili zadnja noc ramazana." (Et-Tirmizi)

*Prenosi se od
Ebu-Hurejre
r.a. da je
Resulullah
s.a.v.s.
rekao:"Ko
provede noc
Kadr na kijamu
u ibadetu,
čvrsto
vjerujući i
nadajući se
(nagradi)
oprosteni su
mu grijesi koje
je do tada
učinio."
(Buhari i
Muslim)*

KONTAKT

Stichting Hidzra
Pinksterbloem 64
1441 RL Purmerend

Tel.: 06-1315-1809
E-Mail: hidzra@jasnauputa.com

KvK Amsterdam 34185854
Rabo Bank 1427.67.425

UREDNIŠTVO

Glavi i odgovorni urednik
Amir Karić

Redakcija
Alem Mazić
Samir Curić
Senada Curić
Meliha Omerović

Stranica Islamske Omladine Holandije (www.jasnauputa.com) je sa Allahovom pomoći puštena u rad. Stranica vam nudi - uz razne tekstove iz mnogih oblasti Islama - i bogat sadržaj multimedije, aktuelnih vijesti kao i učešće na forumu. Uz to vam se nudi i mogućnost da napravite svoju e-mail adresu tipa: moje_ime@jasnauputa.com.

Reklame

Džemat Hidžra vam nudi, po povoljnim cijenama, bogat izbor knjiga, kao i brojni audio/ video materijal.